Maminčina koleda - Láďa Svoboda

```
   Ami           C     G      Dmi       G     Dmi
1. Bylo děvče, kravky páslo, nebylo to žádný máslo,
    Ami        Emi        Ami        Emi
   do Borotic od pantáty, do školy i na roráty,
   Ami       C        G      Dmi        G    Ami  Ami       G   Ami
   všude chodilo jen pěšky, neb nebyly koloběžky, hej, hej, koleda.

2. To děvče vyrostlo ke dni, na internát, školu střední,
   škola je pro slabý holky, tak šla svářet do Kalorky,
   doma by jí stáhli z kůže, přivedla si odtud muže, hej, hej, Svoboda.

3. Pak nastaly časy Boží, prodává smíšené zboží,
   odpusť nám to milá mamko, měla-li jsi v kase manko,
   my jsme byli bez kačky, brali jsme ti žvýkačky, hej, hej, neřádi.

4. Třetí róbě měla hbitě, nechtěla zůstati v bytě,
   kam chodí? Co kupuje? O důchodce pečuje.
   Životem nahoru, dolů, dokončila střední školu. Hej, hej, zdravotní.

5. Že cesta životem pestrá, teď je z ní zdravotní sestra.
   A že ten čas kolem letí, doma měla na pět dětí.
   Každý píseň jednou vloží do dlaní před tváří Boží.
   Přišla těžká hodinka. Pozbyli jsme tatínka.

6. Sametová revoluce rozehřála srdce, ruce,
   vary komunisto prchni, máma je tu sestrou vrchní,
   na radnici práce nová, je tu místostarostová, hej, hej, za ODS.

7. Zastaví – li se chviličku, spatříš tu hodnou babičku,
   byť jí zmáhá únava, tak pečuje a pomáhá.
   Jako kvočna kuřátek, má na sedmnáct vnoučátek. Hej, hej, přibývaj.

8. Každý hvězdu potřebuje, co mu cestu ukazuje,
   nadějí ho provází a vysvobodí z nesnází.
   Nás učila cestu znáti do Betléma naše máti. Hej, hej, maminka.
```